

IN NO

APR-MÁJ

INTERNÁTNE NOVINKY
ŠKOLSKÝ INTERNÁT V RUŽOMBERKU
ŠKOLSKÝ ROK 2018/19

PRÍHOVOR ŠÉFREDAKTORKY

Prešli dva mesiace – prichádza nové číslo nášho internátneho časopisu. Kto sa teší? My sa tešíme veľmi, že sme mohli pre vás vytvoriť nové číslo, v ktorom sa dozvieme mnoho nového z nášho internátu, čo sa udialo za posledné mesiace a ako sme sa rozlúčili s našimi maturantmi, ktorí nám budú veľmi chýbať. Blížia sa veľké letné prázdniny, na ktoré sa každý študent teší a nevie sa ich už dočkať. Koho vždy zaujímalo vegánstvo? Čo jedia vegáni alebo prečo sa stali vegánmi? Aj taký článok nájdete v našom novom čísle! Pokračujeme našou stálou rubrikou, ktorou je cestovateľské okienko. Tento raz sme vycestovali do Talianska, aby sme vám mohli dať tip na dovolenku, napríklad slnečné Benátky alebo jedno z najväčších miest módy Miláno. Recenzie na knihy či filmy nemôžu chýbať. Film Trhlina, čo musím podotknúť, je slovenský film vytvorený podľa knižnej podoby, ktorá je založená na skutočných udalostiach. Mráz behá po chrbte nie jednému divákovi. A knihy? Kto zbožňuje mytológiu? Presne pre takýchto milovníkov sú tieto

recenzie ako stvorené! Percy Jackson ako hlavný hrdina kníh Zlodej blesku a More oblúd. Knižné trháky, ktoré jednoducho stoja za prečítanie! Ďalej sa môžete dozvedieť, ako sa naša redakčná rada dostala na Štúrovo pero, kde sa hodnotia časopisy mladých žurnalistov. Aké sme mali z toho pocity alebo ako sme dopadli? Presne toto sa dočítate v novom čísle spolu s príbehom na pokračovanie. Vyložte si nohy, pohodlne usadte a začítajte sa.

Lea Iskrová

ČO NÁJDEME DNU?

ČO SA STALO?.....	4
ROZHOVOR S VEGÁNOM.....	5
TALIANSKO TRIP.....	6-7
TRHLINA.....	8
KONCERTNÉ LETO.....	9
PERCY JACKSON.....	10-11
ZVOLEN TRIP.....	12-13
VLCI,NETOPIERE A ČARY.....	14-15
ROZLÚČKA S MATURANTMI.....	16-17

ROZHOVOR S VEGÁNOM

Ako dlho si vegán?

- Nie dlho, možno 5 mesiacov.

Koľko peňazí investuješ do jedla?

- Tak určite vegánske jedlo je drahšie ako obyčajné jedlo, ale stojí to za to. Nevieť koľko, ale približne do týždňa možno 20 eur.

Prečo si sa rozhodla stať sa vegánkou?

- Zvlášť preto, že trpia zvieratá.

Nájdeš nejaké iné potraviny, ktoré ješ okrem ovocia a zeleniny?

- Jasné. Existuje mnoho náhrad, napríklad vegánske rezne a podobné veci. Je toho určite viac.

Máš niekedy chuť na mäso?

- Spočiatku som mala, ale teraz ma to prešlo, pretože viem, čím prechádzajú zvieratá. Takže teraz je chuť na mäso čoraz menšia.

Vadí ti, keď niekto v tvojej prítomnosti je mäso?

- Nie som s tým veľmi spokojná, ale nebudem súdiť človeka za to, že je mäso.

Chápem, že kvôli mäsu sa musí zabiť zviera, ale prečo nepiť mlieko, mliečne výrobky a vajcia?

- Pretože ten, kto si o tom pozrie

viac, zistí, že sú farmy, ktoré týrajú zvieratá kvôli týmto produktom, vlastne kvôli mlieku a vajciam.

Ale rastliny žijú tiež, neubližuješ im týmto?

- Nie, pretože rastliny nemajú nervové zakončenia ako zvieratá.

Keď sa zvieratá zabijajú navzájom, prečo ich nemôžeme zabiť my?

- Pretože je to medzi prírodou. Je to niečo o prírodnom cykle. Pre zvieratá to je prirodzené. Pre nás nie.

Terezka Strapcová

foto: www.forthwithlife.

TALIANSKO

Dnes som sa rozhodla napísať vám článok a zároveň vám dať tip na dovolenku. Nedávno sme spolu so Školou úžitkového výtvarníctva (umeleckého priemyslu) navštívili slnečné Taliansko.

Všetko sa začalo začiatkom školského roka 2018/2019. V septembri sa na nástenke objavil papier, na ktorom bolo napísané „Poďme spolu objavovať krásy Talianska“. Jediné, čo stačilo urobiť, bolo napísať svoje meno a hotovo. Presne to som urobila aj ja so svojimi najlepšími kamarátkami. Teraz už len vydržať do apríla. Tie mesiace ubehli neskutočne rýchlo, až tu zrazu bolo 25. apríla – deň odchodu. Celú noc sme nespali (púšťali sme si filmy, objednali sme si pizzu a čakali do 3-tej rána na našom internáte), aby sme mohli prespať 14-hodinovú cestu autobusom. Od radosti sme nedokázali ani len oko zatvoriť. Trošku sme tým síce hnevali nočnú, keďže

sme sa stále smiali, ale tešili sme sa ako malé deti. O tretej ráno sme si pobrali kufre a vyštartovali sme z izieb. V autobuse sme vychytali tie najlepšie miesta a mohla sa začať najdlhšia cesta v mojom živote. Mala som šťastie – podarilo sa mi prespať skoro celú cestu. Povinná prestávka v Rakúsku sa odohrávala v kúpeľnom stredisku s úžasnou architektúrou. Po prechádzke celým areálom sme pokračovali smer Taliansko (ak chcete radu, určite si zvolte inú dopravu ako je autobus – ten nie je žiadna výhra). Zobudila som sa na to, ako baby celé natešené kričia „už sme tu“. Rozlepila som oči a uvidela more. Tak tomu sa teda povie krásny výhľad! Prišli sme do hotela a zobrali sme si hneď prvú. Bingo! Vychytali sme najkraj-

6

šiu izbu s obrovským balkónom, z ktorého sme mali priamy výhľad na more. Vybalili sme sa a začali sme si užívať spoločné chvíle.

Tak a prvý deň v Taliansku začína. Ako prvé sme navštívili Benátky. To miesto bolo neskutočné. Prechádzať sa uličkami, ktorými sa pred niekoľkými stovkami rokov prechádzal obrovský všumelec Leonardo da Vinci, bolo pre nás (ako tiež umelcov) neopísateľným zážitkom. Všetky reštaurácie, kaviarne alebo gondoly sa nám zdali až nereálne. Navštívili sme aj chrámy a galérie. Samozrejme, patrili k tomu aj nejaké nákupy.

Druhý deň sme navštívili mesto s názvom Sofia.

To nás veľmi nezaujalo. Prechádzali sme sa uličkami, navštívili sme ďalšie galérie a popri tom sme popíjali skvelú taliansku kávu. Tretí deň nás čakalo mesto módy – Miláno. Naše ráno vyzeralo tak, že sme skúšali asi milión outfitov, aby sme boli čo najviac „in“ v meste módy. Ako náhle sme prišli, ústa od úžasu sa nám nezatvorili. Vidieť všetky tie obchody bolo pre nás ako raj (nečudujte sa, sme predsa ženy, ktoré sa rady parádia). Z obchodov nás nemohli dostať asi štyri hodiny. Samozrejme, navštívili sme aj priam dokonalý Milánsky dóm, či najväčšiu tržnicu.

Taktiež sme boli vzdať hold soche slávneho Leonarda a navštívili sme aj galériu moderného umenia. Unavené sme sa vrátili do hotela a prehýrili sme celú noc – však spať budeme cestou domov. Rozlúčenie s prenádherným Talianskom bolo zničujúce. Je to naozaj krásna krajina, ktorú stojí za to navštíviť. Keď budem môcť jedného dňa sa tam isto vrátim a to isté by ste mali spraviť aj vy! Je najvyšší čas objaviť kus histórie i moderného – verte mi, stojí to za to.

Lea Iskrová

7

TRHLINA

Trhlina je nový film režiséra Petra Bebjaka, úspešného slovenského herca, režiséra, spisovateľa. Film je natočený podľa skutočných udalostí – o nevysvetliteľnom miznutí ľudí v pohorí Tribeč už od dávnej minulosti. Príbeh sa odohráva v decembri 2017 v pohorí Tribeč. Igor, absolvent vysokej školy, hľadá zamestnanie. Keď začne pracovať v bývalej psychiatrickej liečebni, za-

dy zmiznutia ľudí. Počas nej zažijú rôzne mysteriózne veci, stretnú podivných ľudí, počujú hrôzostrašné zvuky, objavia záhadné miesta. Príbeh vrcholí, keď diabetik Andrej takmer umiera, lebo nevie nájsť svoj inzulín a Mia sa stratí. Film pôsobí od začiatku pochmúrne, až desivo. Odohráva sa v lesoch na začiatku zimy, veľa scén je natáčaných v noci. Diváka vydesia hrôzostrašné situácie, pri ktorých tuhne krv v žilách. V dnešnej modernej dobe presýtej technológiami zrazu ukazuje niečo, čo sa vymyká chápaniu, nedá sa pochopiť zdravým rozumom. Aj úplný záver filmu v divákovi zanechá veľa otázok... V kinách nie je veľa slovenských mysterióznych trilerov s výborným hereckým obsadením: Matej Marušin, Mária Havranová, Dávid Hartl, Tomáš Mašťalír, Juraj Loj. Určite stojí za to vidieť ho a po jeho zhliadnutí dlho premýšľať, kde končí fikcia a začína realita.

Lubka Kručayová

KONCERTNÉ LETO

Leto sa už blíži veľkou rýchlosťou. „Must – have“ pre mnoho mladých ľudí je užiť si prázdniny s kamarátmi na festivaloch. Na Slovensku sa počas leta koná mnoho hudobných akcií, kde vystúpia či už slovenskí alebo zahraniční speváci. Mnoho slovenských festivalov je známych aj v zahraničí. Medzi najznámejšie patrí Pohoda, ktorá sa uskutoční 11.7.2019 na letisku v Trenčíne alebo Grape, ktorý bude 9.8.2019 na letisku v Piešťanoch. Na výber máte aj Uprising festival na Zlatých

pieskoch alebo pre mnohých obľúbené Hviezdne noci v Bytči. Slovenské festivaly tento rok navštívi mnoho slávnych zahraničných spevákov a kapiel, napr. Sofi Tukker, The 1975, Tove Lo, Rudimental... Ak sa teda rozhodnete navštíviť jeden z nich, o zábavu a skvelé zážitky budete mať zaručene postarané.

Adriána Hubová

foto: www.partymenu.eu

PERCY JACKSON ZLODEJ BLESKU

Príbeh je o 12 ročnom dyslektikovi menom Percy. Je vychovávaný matkou a otčimom Gabeom, ktorého potajomky prezýva smradoch Gabe. Vedie vcelku normálny život, kým sa z jeho profesorky nestane mytologická bytosť, ktorá ho najprv obviní z krádeže blesku, a potom ho bude chcieť zabiť. Profesor, ktorý ho zachráni, mu odovzdá tajomné pero, ktoré nazve zbraňou a z jeho najlepšieho kamaráta Grovera, ktorý chodí o barlách, sa vyklúje jeho ochranca. Tu to ale ani zďaleka nekončí, pretože jeho mama a Grover ho len tak naložia do auta s tým, že ho vezú do tábora pre špeciálne deti. Keď to vyzerá, že mu mama všetko vysvetlí, zaútočí na nich minotaurus a zabije ju. Tajomný tábor pre špeciálne deti je nakoniec tábor pre polobohov a jeho otec je boh vôd a morí Poseidón. Zdá sa, že veci sa začínajú zlepšovať, ale

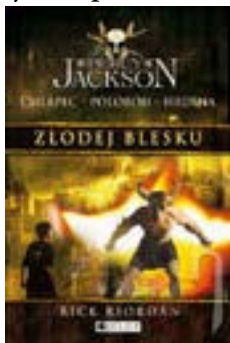
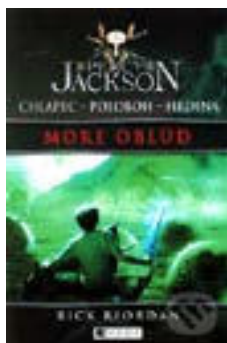

foto: www.martinus.sk

pri oslavách sa v táborovom ohni objaví Hádés a opäť sa začnú veci kaziť. Ak chce Percy získať svoju matku späť, musí Hádrovi doniesť Diouv blesk. Percy ho ale nemá, ale aj tak sa rozhodne ísť do podsvetia pre svoju matku. Aby sa on a jeho kamaráti mohli vrátiť z podsvetia, museli by získať Persephonine perly. Preto sa s Groverom a novozískanou kamarátkou Anabeth vydajú na nebezpečnú cestu za perlami. Aby ich získali, nesmú sa premeniť na kameň, nechať sa spáliť, ale budú musieť odolávať aj pokušeniam Lotosového kasína. Čo ak Percy pri sebe ten blesk predsa len má, ale zlodejom nie je on? Pravda sa zdá omnoho zložitejšia, než si mysleli. Jedno je však isté! Ak blesk Diovi nevrátia do Sinovratu, rozpúta vojnu, ktorá zničí celý Olymp a našu zem. Odhalí zradcu? Stihne vrátiť blesk včas?

Lubka Kručayová

12

PERCY JACKSON MORE OBLÚD

Percy už vie, že nie je ako ostatný. Veď predsa polobohom sa nestane každý a nie každý má za otca Poseidona. Zvykol si. Rovnako, ako si zvykol na tábor Polokrvných a aj na ľudí, ktorých tam stretával. Po prázdninách sa však musí vrátiť do školy a prežiť celý školský rok, ktorý je nudný a stereotypný. Nesmel by to byť ale Percy, aby sa mu niečo nestalo. V posledný deň školského roka vtrhnú do telocvične ľudozraví obri, ktorí sa ho pokúsia zabiť. Našťastie sa tam objaví Anabeth, ktorá mu pomôže a spolu sa vydajú do tábora. Ale toto nie je jediný problém, ktorý nastane. Po napadnutí tábora sa rozbíja bariéra, ktorá ich roky chránila pred monštrami, ktoré tu lákal zápach polobohov. Čo je ešte horšie – Táliin strom umiera a ak ho čo najrýchlejšie neuzdravia, ich tábora hrozí skaza. Preto ich riaditeľ vyšle na výpravu za zlatým rúnom Percyho nepriateľku. Po tom, čo sa dozvedá o proctve, v ktorom má zobrať úlohu záchrancu alebo ničiteľa Olympu, sa rozhodne vydať po stopách zlatého rúna na vlastnú päsť. Pri tom, ako sa snaží vyplížiť, sa k nemu pridáva Grover a Anabeth, ale aj novonájdenný nevlastný brat Tyson.

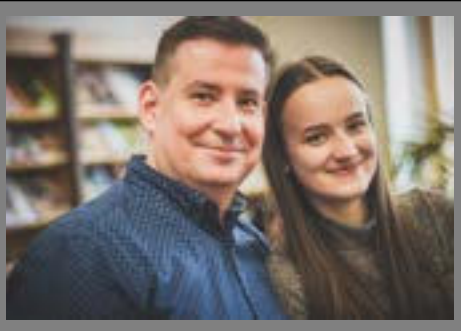
Tyson však nie je obyčajný poloboh, je niečo iné. Je niečo, s čím sa Percy nevie len tak zmieriť. Ale aj napriek tomu a nezhodám sa spoločne púšťajú do lovu po zlatom rúne. Prevezú sa v taxíku so slepými vodičkami a stretnú sa s Hermesom. Počas tohto dobrodružstva sa Grover dostane do problémov a Anabeth, Tyson a Percy budú musieť čeliť moru oblúd, kde nesiahajú ani Poseidónova moc. Pri záchrane Grovera a hľadani zlatého rúna im pomôže človek, od ktorého by to nikdy nečakali. Toto ale ani zďaleka nie je koniec prekvapení. Nie sú jediní, kto chce dostať zlaté rúno a tí druhí ho rozhodne nehodlajú využiť k uzdravovaniu stromu, ale k oživeniu niečoho väčšieho a zlovestnejšieho. Teraz už nemusia zachrániť len tábor, ale rovno celý svet a Olymp pred zničením. Podstatnú rolu tu hrá aj proroctvo, ktoré hovorí o potomkovi hlavnej trojky, ktorý Olymp buď zachráni alebo zničí. Podarí sa Percymu znova zachrániť svet? Zlepší sa jeho vzťah s Tysonom?

Lubka Kručayová

13

ZVOLEN

Kto chce ísť do Zvolena? Úprimne? Nikto sa nehlásil. Nebola som spokojná s konečným výsledkom nášho časopisu. Bol posledný mesiac a pol na opravenie známok, napísanie polročných prác a dokončenie časopisu. Ako sa hovorí, doslova mi horelo pod zadkom! Stihnúť časopis a ešte aj známky si opraviť. Nechcela som ísť a vypočuť si kritiku na časopis, ktorý

som robila prvýkrát. Bojím sa kritiky, ale potrebujeme si vypočuť aj tie zlé veci, aby sme sa vedeli poučiť z chýb, ktoré vidia ostatní. Rozhodli sme sa napokon, že pôjdeme. Prvýkrát vo Zvolene, prvýkrát na takejto súťaži. Išli sme tam ako dobrá partia. Prvý deň bol zvláštny. Boli sme obklopení neznámymi ľuďmi. Prvýkrát som videla Patrika

Hermana naživo, pamätám si ho ešte z Reflexu a Lampárne. Je vtipný a milý. Rozprávali sme sa celkovo o časopise. Strach zo mňa opadol. Náš časopis môže byť na tom dosť dobre. Povedzme si úprimne, kto by si nedal kávu zadarmo? Pili sme to ako čistú vodu. Zakaždým sme si museli ale vymyslieť nejakú báseň, čo pre nás bolo dosť ťažké, avšak jednu som si zapísala do mobilu. Dostala som správičku, že zdarma robíte kávičku.

Tak vás jednu pekne prosím, rada ju v ruke nosím.

Neverili by ste, ako sa dá zapotiť pri jednej strofe krátkej básničky. Po káve začal rozhovor s Andy John Garth. Veľa mladých ľudí malo dosť dobré otázky, čo som sa aj trochu čudovala. Ako takých mladých ľudí zaujíma toľko vecí. Myslela som si, že sa nikto nič nespýta a bude trápne ticho. So sebou sme mali aj fantastického fotografa – nášho Hudziho, ktorý nám urobil veľa fotiek. Po rozhovore s Andy John

Garth sme sa rozdelili na skupiny a chodili sme do rôznych miestností, kde sa vyjadrovali k nášmu časopisu a kde sme sa aj my mohli vyjadriť, ako sme postupovali. Páčilo sa mi, keď nám na rovinu povedali, čo máme zle, čo by sme mohli zmeniť, napraviť a v čom sa máme zlepšiť. Bála som sa, ale zbytočne!!! Skôr ma to viac motivovalo, aby som sa snažila ešte viac. Ostatné časopisy boli fantastické. Páčil sa mi dizajn časopisu, články o ktorých písali.

Neskončili sme na prvom ani na druhom mieste a dokonca ani na treťom, ale neboli sme sklamaní. Vedeli sme, v čom sme spravili chyby a teraz je na nás, ako sa k tomu postavíme. Aj keď na začiatku som nechcela ísť, no teraz by som to asi ľutovala. Užili sme si Zvolen aj s našou pani vychovateľkou, ktorá je inak riadne super a sme radi, že ju máme.

Vypočuli sme si názory iných a teraz sa snažíme urobiť časopis, ako najlepšie vieme. Dúfam, že nasledujúce čísla časopisu budú lepšie ako tie predtým a znova sa tešíme do Zvolena.

Vanesa Laššáková

VLCI, NETOPIERE A ČARY

SLADKOSTI A MALIČKOSTI

„Ak sa budeš takto napchávať, tvoje zuby budú vyzeráť rovnako ako tvoja úloha z Herbológie.“

Fred sa pozrel na svojho brata, ústa napchané čokoládovými čipsami.

„Humm?“ Mason prevrátil očami a tresol ho po hlave. „Hemph!“ Tentokrát očami prevrátil Tobias, ktorý mal v ruke ovocnú drť. Bol teplý, príjemný jarný deň a trojica sa rozhodla ísť na menšiu prechádzku, no Fred a Mason, Fred sa rozhodol dotiahnuť aj Tobiasa. Fred konečne dožul a odfúkol si hnedý vlas z tváre. „Ale no tak! Raz začas si hádam môžem užiť trocha sladkého.“

„Trocha sladkého si dávaš každý deň.“

„To nie je pravda!“

Tobiasova odpoveď bola chmatnutie sáčku so sladkosťami a strčenie banána do jeho tváre. Mason sa zachechtal, zatiaľ čo sa Fred pokúšal (neúspešne) zobrať si svoj sáčok späť. Tobias ho schoval do ruksaku a trepol Freda po ruke.

„Ťahaj niekam. Schovám to doma a

vrátim ti to tak pooo mesiaci.“ Fredovo mrnčanie bolo ignorované oboma chalanmi, pokračovali ďalej v kráčaní po malom jarmoku. Ľudia sa smiali a rozprávali, obchodníci ponúkali predmety čarovné aj obyčajné, deti pobehovali po okolí s ich rodičmi kričiacimi za nimi. Hudba vyhrávala po ulici a okolo panovala príjemná, slávnostná atmosféra. Čarodejnícke jarmoky boli vzácne, keďže sa vždy muselo nájsť miesto, kde by sa nemohli Obyčajní zatúlať. Mason odvrátil

nos od toho ... čohosi ..., čo mal Fred v ruke. Vyzeralo to ako kebab, na ktorý sa vyzracala dúha.

„Čo to, pre Merlinu, je?“

„Neviem. Ale vonia to skvelo.“

Tobias tiež ohrnul nos nad tou pohromou.

„Smrdí to. Odhod' to.“

Fred si dramaticky vzdychol. „Nemôžem mať sladké, nemôžem mať nič zaujímavé, čo môžem mať?“

„Stále máš ten banán.“

Mason sa zachechtal, zatiaľ čo Fred odhodil tú ...vec... do koša.

Kráčali vyššie ulicou ťahajúc Freda od každej debiliny. Tobias sa semtam zastavil pri zaujímavých knihách alebo artefaktoch odskakujúc od veľmi ostrej čepele strieborného meča, čo si Fred obzeral.

„Polož to! Vypichneš s tým niekomu oko, alebo horšie!“

Zavrčal naňho Tobias, napravujúc si šiltovku. Fred dramaticky prevrátil očami, ale vrátil ten naleštený kus striebra na miesto. Jeho oči preskakovali ku žiarivej krištáľovej guli.

„Óó, lesklé.“

Zašepkal Fred obzerajúc si ju. Uprostred priesvitnej gule sa zvíjala biela a fialová hmla, meniac sa na tmavomodrú a fialovú pripomínajúc galaxiu s tisíckami trblietavých hviezd'.

„Somarina. Ty nevieš veštiť. A väčšinou sú buď falošné alebo prekliate. Nemám záujem zisťovať, ktoré to je.“

Tobias povedal prekrížujúc si ruky, ktoré mu pre zmenu bolo vidno, teda až na časti, ktoré boli obmotané v obväzoch, ale Mason nie je zas tak dotieravý. Ok, možno sa už pýtal a bol odkopnutý, ale na tom nezáleží.

Fred zasa zamrčal, zatiaľ čo sa zvyšok trojice posúva ďalej nevšímajúc si Freda, ktorý za guľu zaplatil. Guľa sa rozžiarila na toxickú zelenú, ale Fred už ju mal v taške schovanú pod kopou iných harabúrd.

Nikto si nič nevšímne, kým ju nechá schovanú.

Diana Holmíková

ROZLÚČKA S MATURANTMI

Vážená pani riaditeľka, milé pani vychovávateľky, páni údržbári, tety z kuchyne a zvyšok personálu, psychicky zničení maturanti a drahé mláďatá, ktorým to tu nechávame,

VITAJTE!

Nezišli sme sa tu dnes preto, aby sme dotužili vzájomné vzťahy, to nie. Polovica z vás tu aj tak nechce byť a tú druhú polovicu ani nepoznám. Nie sme tu azda ani preto, aby sme si niečo uctili. Pravdu povediac, sme tu preto, aby sme sa zasmiali. MY – lebo nám už nič iné neostáva a VY – lebo vám ešte nič iné neostáva.

Sme tu, aby sme si vryli do pamäte (lebo v srdci a nervovom systéme už dávno je) spomienku na túto temer hotelovú jedáleň, kde kabáty vždy viseli len na vešiakoch ;) Na vrátnicu – bránu pekiel, kde vôbec nezáležalo akým smerom idete, len aby o tom vycha vedela! Na výťah – spoľahlivý zdroj adrenalínu, nechceného fyzického kontaktu a náhodný generátor pachov. Toto všetko s nami zostane ešte dobrých pár rokov! To traumy väčšinou zvyknú...

No nezabúdajme na schopnosti a

múdrosti, čo nám toto miesto dalo – že riad sa dá umývať aj mydlom, oblečenie sa dá prať aj v rukách a že niektorých ľudí netreba zabiť, len umlčať ;) A okrem iného aj to, že keď vám bunkové sociálne zariadenie kandlí jak dvojtýždňová vifonka, pravdepodobne ju varil niekto o tri poschodia nižšie. Ale hlavne to, že DOBRÁ vychovávateľka je jackpot – či už je s vami rok alebo všetky štyri!!! Viac už snáď opomínať nemusím. Veď my vieme, vy mladší budete vedieť a pani vychovávateľky snáď nevedia ;)

Teraz seriózne. Boli to drsné štyri roky – plné slz, smiechu a sáčkových polievok. Ale boli skvelé! Nie kvôli miestu, ale vďaka ľuďom, čo ich prežili s nami. Tým všetkým **ĎAKUJEM** za naše stredoškolské Hry o život a neostáva mi dodať iné ako to, že hádam bude všetko v poriadku. Teda vlastne ostáva.

Jedna rada do života, mláďatá! Na radiátore vám voda nezovrie ;)

Paťa Paulovičová

Šéfredaktorka: Lea Iskrová

Autorky: Tereza Strapcová, Lea Iskrová, Adriána Hubová, Ľubka Kručajov, Vanesa Laššáková, Paťa Paulovičová

Grafici: Vanesa Laššáková, A. Kekeláková, Hudžino Harag

Jazykové korektúry: PaedDr. Zuzana Kenderová

Obálka: Hudžino Harag